

MŪSU LIETUVA

NR. 48 (1837) SEMANÁRIO 1983 GRUODIS - DEZEMBRO 8 D. - Cr\$.150,00 - Rua Juatindiba, 28 - Caixa Postal 4421 - 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

ŽENKLAI SEINUOSE

Lenkijos ir Suvalkų trikampio lietuvių likimas nuo seno jaudina ne tik Lietuvą, bet ir jos išeiviją. Patekę į karo sūkurius, daugelis mūsų tautiečių buvo priversti pasilikti dabartinės Lenkijos teritorijoje. Kol siautė sovietinių trėmimų pavojus, lietuviai slapstėsi, pridengdami savo tautybę lenkiškumu. Kai tas pavojus praėjo, Lenkijoje atsirado gana daug lietuvių įvairiose vietovėse, ypač Suvalkų trikampyje. Nors ir gerojai varžomi, jie pradėjo organizuotis, leisti savo laikraštį "Aušra", puoselėti kultūrinį bei religinį savo gyvenimą. Kliūčių iš valdžios pusės buvo ir tebėra daug, tačiau lietuviškasis gyvenimas yra gyvas ir gana atsparus. Kaikuriais atvejais civilinė Lenkijos valdžia yra parodžiusi lietuviams ir tam tikro palankumo. Pvz. šiais metais lietuviams buvo leista atnaujinti Dariaus-Girėno paminklą, surengti plataus masto sąskrydį su pamaldomis ir atitinkama programa, dalyvaujant lenkų pareigūnams. Iškovota kaikurių teisių lietuviško švietimo ir saviveiklos srityje. Bene daugiausia buvo tikėtasi religinėje srityje, bet įvyko priešingai — joje patirta daugiausia spaudos. Akivaizdžiausias tokios būklės liudininkas yra Seinai, priklausą Lomžos vyskupijai. Išstisus dešimtmečius teko grumtis dėl lietuvių kalbos su lenkų hierarchija.

Pagaliau ir tikybinėje srityje atėjo prašvaistė — naujasis Lomžos vyskupas Juliusz Paetz nuo 1983 m. spalio 16 dienos leido laikyti sekmadienines pamaldas Seinų bazilikoje ir lietuvių kalba. Tuo būdu buvo grąžinta lietuvių kalba savojon šventovėn, kurioje yra palaidotas ir Lietuvos poetas vyskupas Antanas Baranauskas. Tai laimėjimas, kuriuo verta pasidžiaugti, juoba kad jis atėjo po ilgų ir sunkių kovų. Garbė tiems kovotojams, kurie kiekvieną sekmadienį po lenkiškų pamaldų rinkdavosi bazilikon giedoti lietuviškų giesmių ir tuo būdu reikšti savo protestą hierarchijai, panaikinusiai lietuvišką pamaldą bazilikoje. Taip pat garbė tiems, kurie kovojo memorandumais, rašė įvairius raštus hierarchijai, aliarmavo lietuvius ir siuntė į Romą. Visi tie išstvermingi žygiai paveikė Joną-Paulių II, kuris, mirus Lomžos vyskupui M. Sasinovskui, pasirūpino paskirti ne nacionalistinės, o krikščioniškos dvasios vyskupą J. Paetz. Pastarasis per gana trumpą laiką suprato esamą būklę ir į Seinų problemą pažvelgė krikščioniškomis akimis. Prie jo dvasinio horizonto pra-

Seinų katedra — bazilika. Seinų bažnyčiai buvo lemta likti vyskupijos katedra, kai 1818 m. vyskupijos centras iš Vygrių buvo perkeltas į Seinus.

plėtimo, matyt, prisidėjo ilgų metų tarnyba Romoje, kur suplaukia visų tautybių problemos, laukiančios ne nacionalistinio, o krikščioniško sprendimo. Grįžęs Lenkijon jau kaip vyskupas, bando spęsti vietines problemas krikščionišku mastu.

Tėviškės Žiburių redakciją pasiekė naujojo Lomžos vyskupo J. Paetzo ganytojinis laiškas, skirtas Seinų parapijiečiams ir skaitytas Seinų bazilikoje š. m. spalio 9 d. Tai giliai krikščioniškos dvasios raštas, paremtas Evangelija ir esamos būklės supratimu. Jame sakoma: "Kiekviena tauta ir kiekviena jos dalis, net mažiausia, gyvenanti tarp kitos tautos drauge su ja, turi nepaneigiamą teisę išpažinti savo tikėjimą, garbinti Dievą sava, įgimta kalba, savo tėvų bei protėvių kalba. Ji turi tą teisę ir tada, kai puikiai moka gyvenamo krašto tautos kalbą..." Be to, minėto vyskupo gany-

tojiniame laiške pasakyta: "Seinų žemė ir Seinų miestas priklauso lenkų bendruomenei ir lietuvių bendruomenei". Iš lenkų vyskupo, žvelgiančio ganytojo akimis, šiuo metu vargu ar galima tikėti daugiau. Šiuo raštu padarytas pirmas esminis žingsnis pozityvia linkme, neliečiant lietuviškos Seinų praeities bei politinių painiavų. Kol kas lietuviškos pamaldos Seinų bazilikoje pavestos tolerantiškam ir lietuvių gerbiamam kunigui J. Macekui, Smalėnų parapijos klebonui. Reikia tikėtis, kad dvikalbė Seinų parapija sulauks ir dvikalbio klebono, sugebančio lygiai rūpintis abiem tautybėm. Dabartinis klebonas yra pasižymėjęs labai dideliu lenkiškumu, bet silpnu krikščioniškumu. Naujojo vyskupo žingsnis yra teisybės bei krikščionybės laimėjimas, kurį reikia branginti ir ginti nuo nacionalistinio lenkų spaudimo.

Pr. G.

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSU LIETUVA"

SEMENARIOO

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 5.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 150,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 8.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 59

SUIMTŲ KUNIGŲ GYNIMO AKCIJA
LIETUVOJETSKP Generaliniam Sekretoriui Jurijui
AndropovuiNuorašai: LTSR Generaliniam Prokurorui,
Vyskupams ir Valdytojams, Lietuvos Kultū
Igaliotiniui.

Kaišiadorių vyskupijos kunigų

P a r e i š k i m a s

Pastaruoju metu mūsų spaudoje pagausėjo straipsnių ateistine tematika ir 1983 m. sausio 26 d. buvo suimtas Viduklės katalikų parapijos (Raseinių raj.) klebonas kunigas Alfonsas SVARINSKAS. Tuojau pat rajonų laikraščiuose buvo pakartoti seni priekaištai kun. Alfonso SVARINSKO adresu.

Mes žinome kun. Alfonsą SVARINSKĄ kaip uolų ir gerą kunigą, aktyviai kovojantį su vis labiau plintančiu girtavimu Lietuvoje, drąsiai pakeliantį balsą prieš esamas negeroves mūsų tėvynėje, išdrįstantį pasisakyti, kad, savavališkai ar piktnaudžiaujant įstatymais, būna užgaunami tikintieji ar jiems šventi dalykai, išniekinamos šventovės, kai nesudraudžiami ateistai per daug sau leidžia.

1978 metų birželio mėn. 28 d. "Tiesoje" išspausdintas ir dabar rajoniniuose laikraščiuose pakartotas Vytauto Žeimanto straipsnis apie kun. Alfonsą SVARINSKĄ yra neteisingas. Pokario metais Lietuvoje visiškai neteisingai ir be teismo buvo represuota daug žmonių. Todėl prikišti tuos laikus kun. Alfonsui SVARINSKUI negalima, kaip negalima du kartus bausti už tą patį nusikaltimą. To laikotarpio "kaltumas" daug kam buvo tikrai primestas. Negalima tuo met nukentėjusių žmonių be išimčių vadinti "banditais". Lygiai mes netikime, kad dabar pas kun. Alfonsą SVARINSKĄ apsilankantieji žmonės yra buvę "banditai".

Tarybinė teisė teigia, kad ji yra labai humaniška nusikaltėlių atžvilgiu, bausdama net tikrus nusikaltėlius: neleidžia iš jų tyčiotis, įsako sugrįžusius iš bausmės vietos įdarbinti, jų nediskrimuojant. Kaip taip išimtinai užsiplūti kun. Alfonsą SVARINSKĄ?

Ir kun. Alfonso SVARINSKO dalyvavimą Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komitete negalima traktuoti nusikaltimu. Jie veikė viešai, pareiškimus rašė tarybinės valdžios įstaigoms, pranešdami, kur ir kaip konkrečiai yra diskriminuojami tikintieji žmonės. Visi žino, kad tikintieji ne kartą būna užgaunami, blogai traktuojami. Konstitucija

suteikia kritikos teisę ir pramato bausmes už tokios kritikos užgniauzimą.

Religinių susivienijimų nuostatai yra pasenę, prieštarauja Konstitucijai, TSRS tarptautiniams įsipareigojimams, jų reikalavimai susikerta su tikinčiųjų sąžine, su kunigo tiesioginėmis pareigomis, su Bažnyčios įstatymais. Absoliuti Lietuvos kunigų dauguma savo laiku yra raštu pareiškusi TSRS Vyriausybei, kad jie, neišduodami savo pareigų ir neužgaudami savo Bažnyčios, daugelio šitų nuostatų tikrai laikytis negali. Mes manome, kad įstatymai privalo tarnauti žmonėms ir atsižvelgti į esamas ir toleruojamas Bažnyčias. Kai žmogus klausia savo sąžinės, kai jis atlieka savo pareigas ir už tai būna baudžiamas pagal netikslus įstatymus, — jis jaučiasi ir yra teisus, net didvyris.

Praėjusiais metais mes apsidžiaugėme sugrįžusiu į savo pareigas — po 25 metų visiškai neprasmės izoliacijos — mūsų vyskupijos vyskupu Vincentu SLADKEVIČIUMI. Šis sugrąžinimas ne vienam atrodė šviesniu pragiedruliu mūsų padangėje. Todėl kun. Alfonso SVARINSKO suėmimas mus visus nelauktai sukrėtė. Šitaip būtų galima apkaltinti daugumą Lietuvos kunigų.

Tarptautinė padėtis, vieši Tarybinės Vyriausybės pareiškimai visam pasauliui ir mūsų gera valia patarnauti žmonėms leidžia mums tikėti, kad mes būtume geriau traktuojami.

Todėl prašome padaryti žygių, kad keliama baudžiamoji byla kun. Alfonsui SVARINSKUI būtų nutraukta ir šiam uoliam mūsų kunigui būtų leidžiama dirbuotis laisvėje ir Bažnyčioje, nes kunigų Lietuvoje labai trūksta. Juo labiau, kad jis vis tiek lieka kunigu ir darbuosis visur ir visada. Mes galvojame, kad ne kun. Alfonsas SVARINSKAS, kuris jautriai, jaudindamasis ir atvirai kalbėjo apie dabarties negeroves mūsų visuomenėje, yra Jūsų priešas. Yra žmonių, kurie niekur nedirba, nesąžiningai dirba, netvarkingai gyvena ir ardo gyvenimo rimtį ir tvarką. Šitokių žmonių sutvarkymui ir auklėjimui privalėtų būti nukreiptos visos mūsų pastangos.

Prašome leisti kunigams ir tikintiesiems, jų neužgaunant ir jiems netrukduant, dirbantis su visais geros valios žmonėmis visos mūsų visuomenės gerovei.

1983 m. vasario mėn.

Kaišiadorių vyskupijos kunigai:
Vysk. Sladkevičius Vincentas

Aliulis Vaclovas
Alkovikas Aleksandras
Anusevičius Juozapas
Araminas Antanas
Avižienis Vladislovas
Ažubalis Alfonsas
Budrauskas Petras
Bulika Bronislovas
Cukuris Viktoras Vilius
Čeberiokas Juozapas
Červokas Zigmantas
Dabrovolskas Juozapas
Danyla Jonas
Genevičius Pranciškus
Guobys Petras
Gusteinis Zigmantas
Jonys Jonas, kanauninkas
Jurgilas Antanas
Katulis Jonas
Kaušyla Jonas
Kavaliauskas Česlovas
Kavaliauskas Ignatas
Kazlauskas Jonas
Kiškis Stanislovas, kanauninkas
Kraujalis Edvardas
Krikščiukaitis Petras Kastytis
Kuizinas Jonas
Čiupala Stanislovas
Laskauskas Petras, kanauninkas
Leonavičius Aleksandras
Linda Stanislovas
Lunius Juozapas
Masalskas Juozapas
Matulaitis Juozapas
Milašius Ignatas
Misiūnas Hiliaras
Navickas Zenonas
Novelskis Bronislavas
Novickis Mikalojus
Paulikas Zigmantas
Petkevičius Mykolas Marijonas
Pilka Jonas
Pinkevičius Vincentas
Pivariūnas Kazimieras
Puzonas Liudvikas
Puzonas Rokas
Sidaras Vytautas
Smalinskas Leonas
Stančiauskas Zigmantas
Stankevičius Stanislovas
Stasiūnas Juozapas
Sudavičius Vytautas
Šalčiūnas Romualdas
Šatas Alfonsas
Šilkinis Albinas
Šiugžda Petras
Švogžlys Nikodemas
Tomkus Jonas
Trimonis Kazimieras
Valatka Petras
Venckus Pranciškus
Voveris Juozapas
Zubrus Jonas
Žilys Kazimieras
Žvinys Jonas

• Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIŪO DENTISTA
CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente — Fone: 273-6696

LIETUVIS SU AUGŠČIAUSIAIS KOLUMBIJOS ŽYMENIMIS

Kun. Stasys Matutis – Baranquillos miesto neturtingųjų rajono kultūrintojas ir švietėjas, kurio dėka, mokosi tūkstančiai jaunimo, 70 metų sukakties proga apipiltas sveikinimais.

Šiaurės Kolumbijoje į Karaibų jūrą išteka didžiausia krašto upė Magdalena. Ji prasideda 10.029 pėdų aukštyje Kordiljerų kalnuose ir, suimdama plačiosios srities kalnų augštumų bei tarpeklių vandenį, smarkia trauka vairo savo drumzliną vandenį į Karibų jūrą. Plačiose tos upės lygumose ir žemuose slėniuose karštoje tropinio klimato zonoje stūkso Barranquilla miestas su 730.000 gyventojų.

Pirmutinė išvietintųjų lietuvių grupė, 1949 m. mažu graikų laivu perplaukusi Atlantą, didelės audros metu įplaukė į Magdalenos upės žiotis ir sustojo Barranquillos uoste. Vienas tuo metu į Kolumbiją atvykusiųjų grupėje buvo ir šią apybraižą rašantis.

Išaugęs Barranquilla miestas dar prieš šio šimtmečio antrąją pusę glaudžiai susijo su vieno lietuvių saleziečio vardu. Šiais metais jis buvo ten iškilmingai paminėtas 70 metų amžiaus proga.

Plačiųjų užmojų klebonas

Tas lietuvis yra kun. Stasys Matutis, garsiosios Šv. Roko parapijos klebonas, didelių socialinių darbų vykdytojas ir nenuilstantis apaštalas. Jis nupirko šalia Šv. Roko parapijos šventovės 50.000 kv. metrų žemės ir tame šimto ir šešių kvartalų žemės plote pastatė įvairias dideles mokyklas, jaunimo klubus – nuskriaustųjų ir pačių neturtingiausiųjų kultūrinimui pastatus.

Šiandien kun. St. Matučio vardas yra gerbiamas ir su nuostaba bei pasigėrėjimu minimas ne vien Barranquillos srityje, bet ir visoje Kolumbijoje. Jis taip pasišventusiai ir nenuilstamai dirba vadinamojoje miesto "zona negra", kur yra susitelkę apie 100.000 skurdžiausių gyventojų. Jo visas ryžtas, kaip saleziečio, yra sutelktas į apleistą jaunąją kartą, o kaip kunigo – į visą skurdžiąją žmonių masę. Visą savo ilgametį apaštalavimo laiką jisai skyrė gerinti jų medžiaginėms gyvenimo sąlygoms ir puoselėti jų religiniam gyvenimui.

Dideliais darbais pasižymėjęs Kolumbijoje kunigas STASYS M. MATUTIS

Žemaitijos sūnus

Kun. Stasys Matutis yra gimęs 1913 m. Kunčaičiuose, Kulių valsčiuje, vidutinio ūkininko šeimoje. Pirmuosius mokslus ėjo Kuliuose, vėliau prisijungė prie Italijon važiuojančių kandidatų į saleziečius. Ten kiek pasimokęs išvažiavo į misijas Pietų Amerikoje, kur Ekvadoro valstybėje, Cuenca mieste, baigė saleziečių naujokyną. Kurį laiką dirbo tenyškųjų saleziečių misijose.

Ekvadoro sostinėje Quito kun. St. Matutis susipažino su kaikuriais saleziečiais, atvykusiais iš Kolumbijos ir pajuto vidinę trauką persikelti į Kolumbiją. Ten, baigęs teologijos mokslus, 1945 m. Moskeroy buvo išventintas kunigu.

Tada skaudėjo jam širdį, kad negalėjo parvažiuoti į savąją gimtinę Lietuvoje ir savųjų tarpe atlaikyti primicijas. Be to, jis tuo metu neturėjo jokios žinios apie savo artimuosius, paliktus 1930 m. Jo motina jau seniau buvo mirusi. Tėvas, kaip vėliau sužinojo, paskutiniojo karo metu dingo be žinios, o sesuo Kazimiera buvo išvežta į Sibirą. Vėliau ji grįžo į savąjį kraštą ir šiandien ten dar gyvena.

Pirmieji žingsniai

Pirmaisiais savo kunigavimo metais Kolumbijoje kun. St. Matutis dirbo

Medellino mieste saleziečių mokykloje kaip vedėjas ir finansų tvarkytojas. 1947 m. buvo paskirtas šv. Roko parapijos vikaru Barranquillos mieste. Vietinis vyskupas, matydamas didelį jo savajai pareigai atsidavimą, kun. Matutį 1950 m. paskyrė tos parapijos klebonu. Tose pačiose pareigose jis tebėra ir šiandieną.

Toje vietovėje klebonaujant, vis labiau ėmė reikštis lietuvių kunigo gabumai parapijos ir visos "juodosios zonos" religinio ir socialinio darbo srityse.

"Juodoji zona"

Šv. Roko parapijos dalį sudarė platus priemiesčiai – Robolo ir "juodoji zona". Tai skurdžiausioji Barranquillos miesto vietovė. Čia visur stūksojo palmių šakomis dengti nameliai. Jų šonai apkalti sena skarda ir kartonu, surinktu iš didmiesčio sąslavyno. "Zona negra" neturėjo vandentiekio. Žmonės naudojosi drumstu Magdalenos upės vandeniu. Retai kur buvo matoma būdelė būtiniesiems gamtos reikalams. Gatvės buvo pilnos išbadėjusių šunų ir pušnuogių bei pusbadžiai gyvenančių apleistų vaikų. Nebuvo jokios mokyklos. Visur vyravo analfabetizmas ir klestėjo įvairaus pobūdžio palaidas gyvenimas, girtuoklytės bei kitų gyvenimo neigiamųjų židiniai.

Į tą apylinkę 1902 m. Kartagenos arkivyskupo pakviesti, Šv. Roko parapiją perėmė saleziečiai. Tuomet labai lėtai, bet pastoviai buvo tęsiamas toje apylinkėje apaštalavimo ir kultūrinimo darbas. Prieš kun. Matutį buvo buvę 17 saleziečių kunigų klebonų. Jie šalia šventovės pastatė nedidelę mokyklą, kuri 1948 m. dėl nužudyto prezidento kilusių riaušių buvo sudeginta. Šv. Roko šventovė tuomet buvo apginta jau ten esančio kun. St. Matučio atsišaudymu.

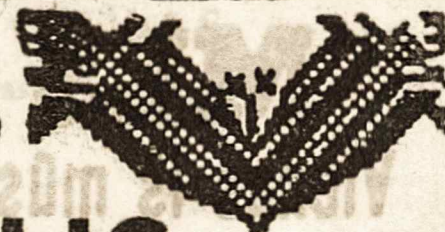
(bus daugiau)

Venecuela

Trys didieji Venecuelos laikraščiai spalio 1 d. paskelbė pavergtų tautų atstovų pareiškimą, susietą su sovietinių naikintuvų sunaikintu keleiviniu P. Korėjos lėktuvu, kuriame žuvo 269 įgulos nariai ir keleiviai. Šį žiaurų nusikaltimą pasmerkė vienuolikos tautų atstovai. Lietuvių vardu jį pasirašė VLB krašto valdybos pirm. dr. V. Dambra.

**PIR KITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

JAUNIMO KONGRESO STUDIJŲ DIENOS (2)

Nenoras įsivelti politikon, nesidomėjimas politine veikla dažnai minimas kaip priežastis (o gal pasiteisinimas) jaunimo nedalyvavimo lietuviškoje veikloje. Dažnas lietuvis jaunuolis, užklaustas kodėl nedalyvauja lietuviškoje veikloje, atsako, kad jam nerūpi įvairios politinės partijos, nepatrauklūs vyresniosios kartos politiškaai pagrįsti nesutarimai. Gaila, kad kongreso politinės srities paskaitas ir svarstybas išgirdo tik pats aktyviausias jaunimas — rinktiniai atstovai.

Plačioji politika

Įvadinę paskaitą skaitė adv. Povilas Žumbakis. Aiškino, kad politika yra dviprasme savoka. Yra siauroji ir plačioji politinė veikla. Kalbėtojo nuomone, pastaroji ypatingai laukia jaunimo įsijungimo. Politika plačiaja prasme yra pragmatiškas, ne teoretiškas veikimas. Tokioje politinėje veikloje išnaudojama kiekviena pasitaikanti proga iškelti Lietuvos vardą ir padėti viešumon.

Buvo suminėti įvairūs pavyzdžiai, įvykiai, kurie sudarė sąlygas prasmin-politiniam veikimui. Simo Kudirkos pabėgimas nuo sovietų laivo, dr. Pranskevičiaus liudijimas kad sovietai naudoja vergus statyboje, (BAFLo Baltic American Freedom League) iškėlimas Skuodžio bylos ir kt. sudarė išėivijos lietuviams progą skelbti Lietuvos vardą laisvame pasaulyje. Šiais atvejais galėjo (ir ateityje galės) prisidėti prie svarbaus informacijos rinkimo darbo ir jaunimas.

Kalbėtojas pabrėžė svarbą tinkamo pasiruošimo politiniam darbui. Visų pirma privalome žinoti savo tautos istoriją, suprasti kas dedasi pasaulyje, sekti spaudą, žinoti tam tikras universalias sąvokas.

Praktiškas būdas pasiruošti — sudarymas informacinio tinklo, per kurį būtų įmanoma pasikeisti vietinių laikraščių iškarpomis ir t.t. Tuo būdu jaunimo kongrese užmezgami tarptautiniai ryšiai klestėtų.

Baigdamas P. Žimbakis ragino jaunimą įieškoti savo metodų politinei veiklai, siekti augštumų ir nepriimti pigių komplimentų. Taip pat pakartojo jau girdėtą skatinimą nepamiršti, kad pagrindinis politinio darbo tiks-

las — laisva Lietuva. Laisvos Lietuvos viltis buvo siūlas, rišantis visas kongrese nagrinėjamas sritis.

Praktinė veikla

Politinės srities svarstybose buvo atsižvelgta į praktines politinės veiklos problemas. Joana Kuraitė-Lasienė siūlė sekančią politinės veiklos aptartį: veiksmingas informacijos perdavimas nelietuviams, siekiant jų paramos Lietuvos nepriklausomybei atgauti. Todėl reikia mokėti perduoti žinias, patraukti spaudos ir svarbių asmenų dėmesį. Visa tai reikalauja daug lėšų, o su lėšomis nelengva, nes lietuviai nepritaria moderniems aukų rinkimo būdams. Jei padėtis nepagerės, lėšos taps didžiausia jaunimo paveldėta veiklos problema.

Tarptautinėje plotmėje

Lietuvą tarptautinėje arenoje apibūdino Saulius Čyvas. Užsiminė apie Lietuvos diplomatinę tarnybą ir galimybes bendradarbiauti su K. Bendrija, kuri skiria nemažą dėmesį Lietuvai. Taip pat jis iškėlė kelias praleistas progas politinėje srityje, būtent, daugelio politkalinių bylas ir pernykščią grėsmę popiežiaus gyvybei. Abiem atvejais buvo galimybės lietuviams pasireikšti tarptautinėje politinėje arenoje. Žinoma, ateityje vėl susidarys panašios progos. Pvz. popiežiaus apsilankymo Lietuvoje klausimas, Klaidos šventovės atgavimai, artėjanti olimpiada Los Angeles mieste, Jaunimo Sąjungos atsakomybė — sekti ir reaguoti į pasaulio įvykius, veikti pasaulio viešąją nuomonę. Kiekvieno jaunuolio pareiga balsuoti, remti diplomatinę tarnybą, jungtis į tarptautines organizacijas. Žodžiu, jaunimas turi parodyti politinį sąmoningumą.

Atstovų pranešimai

Apie galimybes politinei veiklai įvairiuose kraštuose kalbėjo kraštų atstovai. Nors Brazilijos valdžia palankiau žiūri į politinę veiklą, negu kitos to žemyno valdžios, tenykštis jaunimas ribojasi dalyvavimu minėjimuose, iškilmingose Mišiose ir laiškų rašymu vietiniams laikraščiams. Jaunimo susidomėjimas politine veikla mažas. Kaltininkė — informacijos stoka.

Susidomėjimas atžvilgiu Australijoje padėtis panaši. Politinė veikla neprigijus jaunimo tarpe. Sakoma kad tai broožas, būdingas visiems austra-

liečiams. Jaunimas prisideda prie politinių renginių, atlikdamas menines programas, bet giliau nebrenda į politinę veiklą.

Prancūzijoje, kur iš viso mažas skaičius lietuvių, jaunimo susidomėjimas politika ypatingai pasigėrėtinas. Jie laiko savo paskirtimi atlikti darbus, kuriuos įmanoma atlikti tik laisvuose kraštuose. Jie pasiryžę stiprinti bendradarbiavimą su kitų pavergtųjų tautų išėiviais. Toks pasiryžimas turėtų būti ir kraštuose, kur lietuvių skaičiai didesni.

Konkretus politinis projektas buvo kongresui iškeltas Prancūzijos atstovės. Papasakojo apie galimybę iš Afganistano į Pakistaną pervežti dešimtį lietuvių karo belaisvių. Reikalingas greitas reagavimas, lėšų sutelkimas ir tvirtas įsipareigojimas, kad būtų išvengta praleisti dar vieną galimybę.

Ryšiai su pogrindžiu

Politinės srities darbo būreliai apėmė visą eilę temų. Viena grupė gvil-deno politinės veiklos galimybes tautinei grupei esant mažumoje, antra grupė svarstė Lietuvos konsulatų ateitį, o trečioji vertino dabartinius veiklos metodus ir t.t. Nors visos temos labai įdomios ir vertos dėmesio, norisi prie vieno būrelio ilgiau sustoti. Tai būrelis, kuris susilaukė daugiausia dalyvių.

Nagrinėjant pogrindžio spaudos ištraukas, buvo bandoma atsakyti į klausimą: ko laukia Lietuvos pogrindis iš mūsų? Šis būrelis išreiškė gyviausias šio kongreso nuotaikas, parodė jo pačią esmę, tartum kokią virpančią širdį. Jau po ketvirtojo jaunimo kongreso pradėtas nuostabus dialogas niekad nesimačiusių veidų. To dialogo dalyviai — atskiros šakos vieno kamieno, vienos tautos. Kai šėivijos jaunimas atidžiai klauso, ką saką jiems broliai tėvynėje, įprasmina savo veiklą, savo kongresą, suliepsnija nepaprasta nauja viltis. Veikla vardan veiklos pasilieka praeities reiškiniu. RMG.

VAIKAI BE TĖVŲ

Sovietų Sąjungoje kiekvienais metais gimsta 500.000 bevedybinių vaikų. Nepaisant gana lengvų galimybių pasidaryti abortą, vis daugiau moterų, kurių Sovietų Sąjungoje yra 17 mil. daugiau negu vyrų, pasirenka motinystę neturėdamos vyro. Šie gimimai sudaro 20 proc. visų Sovietų Sąjungoje gimstančių vaikų.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

II PASAULIO LIETUVIŲ DIENU ISPŪDŽIAI

Jono Tatarūno pranešimas BLB-nės Tarybos viešame posėdyje, Šv. Kazimiero Parapijos Salėje, spalio 23 d.

VI PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SEIMO NUTARIMAI

(tęsinys iš praeito nr.)

Seimas dar siūlo:—

a) Bendradarbiauti su Latvijos, Estijos ir Ukrainų kolonijomis ir su kitom kaimyninėm tautom, kaip lenkai, gudai, rusai ir vokiečiai, bet ryžtingai pasipriešinti toms, kurios siekia pažeisti gyvybines lietuvių tautos teises ir taikosi užgrobti Lietuvos žemes.

b) Organizuoti sistematišką klaidų ir klaidingos informacijos apie Lietuvą atitaisymą spaudoje ir įvairiuose leidiniuose.

c) organizuoti lietuviškos spaudos ir knygų platinimo tinklą.

d) remti mokslininkus, dirbančius liuanistinių studijų srityje.

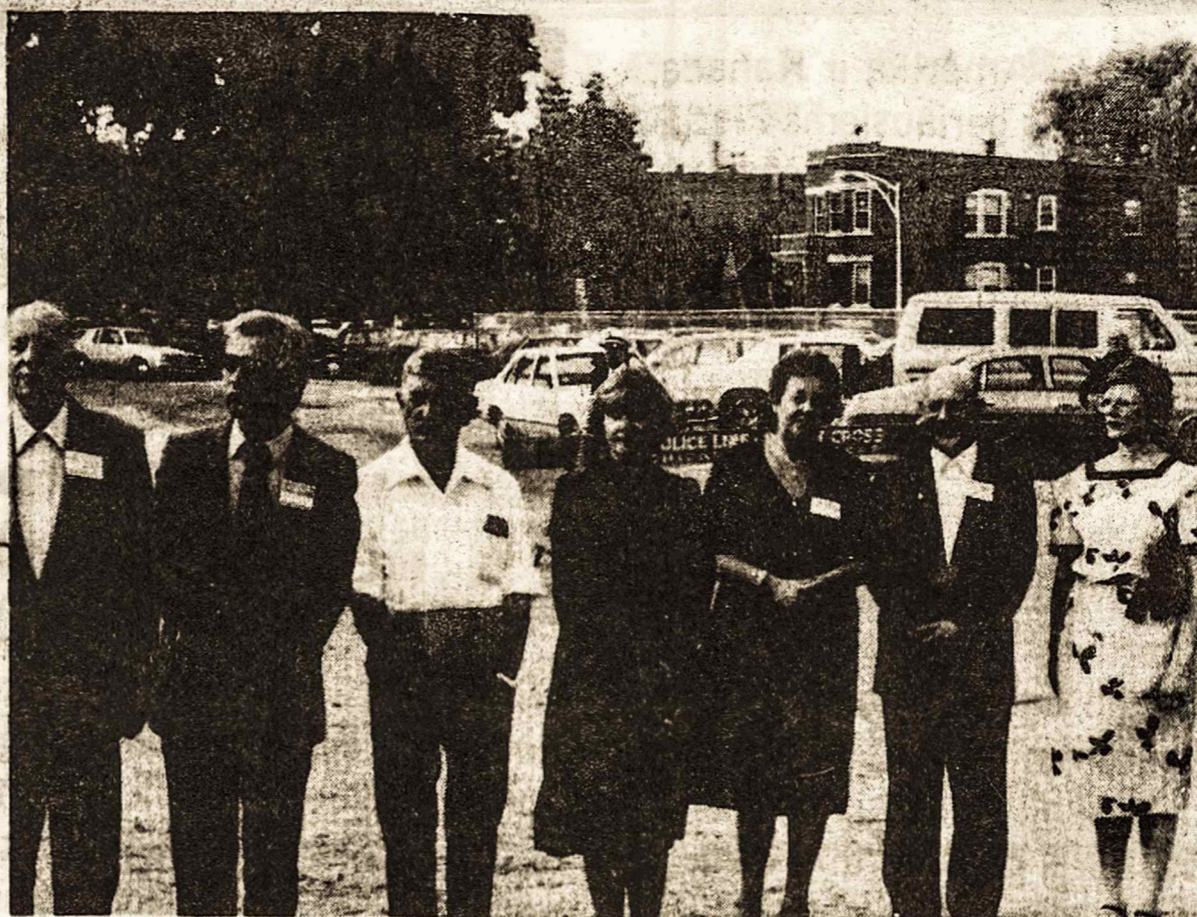
e) kooperuoti su PLB valdyba, organizuojant kultūrinę talką su kitų kraštų Lietuvių Bendruomenėm ir tam tikslui sudaryti savo krašto lietuvių kultūrininkų ir mokslininkų sąrašą, kuriuo galėtų pasinaudoti visų kraštų LB valdybos.

f) rūpintis informacijomis apie lietuvių kultūros skleidimą savo krašto visuomenėje.

g) sudaryti PLB-ėje lietuviškos spaudos komitetą, kuris per kraštų valdybos organizuotų efektyvią spaudos, knygų ir audivizionalinių priemonių platinimo tinklą.

Švietimo ir tautinio auklėjimo srityje, be ko kito, Seimas ragina plėsti ir remti liuanistikos dėstymą neakivaizdiniu būdu. Mes galim pasidžiaugti, kad jau kiek laiko mes tą metodą vartojam Brazilijoje, kun. Petro Rukšio ir p. Alfonso Petraičio dėka. Raginamas taip pat lietuvių kalbos dėstymas ir tiems, kurie visiškai lietuviškai nemoka, ir jiems parūpinti medžiagą.

Seimas taip pat ragina sudaryti sąlygas, kad tėvai, atvežę vaikus į lietuvišką pamoką, turėtų pasitobulinimo kursus ir paskaitų ciklą. Šis nutarimas, manau svarbus ir mums, Brazilijoje, ir turėtų jį pasvarstyti. Gal vartojant šią priemonę, būtų lengviau pritraukti ir vaikus į lietuvišką pamoką, o tė-

Kraštų Bendruomenių atstovai žuvusiųjų pagerbimo iškilmėse: Iš k.: H. Valavičius (Brazilija), J. Alkis (D. Britanija), V. Slotkus (Kolumbija), A. Kleizienė (JAV), V. Balutavičienė (Venezuela), kun. A. Bernatonis (V. Vokietija) ir J. Kuraitė-Lasienė (Kanada).
Nuotr. V. Danio

vamas būtų priežastis pasitobulinti ar lietuvių kalboje, ar dalyvauti kokiuose kursuose, kurie jiems būtų surengti.

Seimas dar kviečia panagrinėti priežastis, dėl ko lietuvių tėvai neatlieka savo tautinės pareigos, siųsti vaikus į liuanistines mokyklas ir iširti, kokiom priemonėm galėtume šį reikalą įveikti.

Jaunimo srityje, seimas siūlo priimti Jaunimo Komisijos paruoštą projektą jaunimo veiklai, kuri, suglaustai, siūloma:

a) Kiekvieno krašto valdyboje paskirti nors vieną asmenį, kuris rūpintųsi mokslinio amžiaus vaikų programa,

b) prašyti jaunimo sektį vietinio krašto spaudą ir joje ieškoti žinių apie lietuvius bei lietuviams svarbius pasaulinius įvykius, sudaryti tų straipsnių bendrą rinkinį ir siųsti kitiems kraštams.

c) Skatinti jaunimą raštu reaguoti į straipsnius pažeidžiančius Lietuvą ir lietuvius.

d) Skatinti jaunimą rinkti istorinę medžiagą.

e) Kviesti jaunimą ruošti spaudos straipsnius ir sudaryti pasaulio lietuvių ir lietuvių kilmės jaunimo sąrašus.

f) Kiekvienam krašte organizuoti lietuvių kalbos kursus gimnazistams ir studentams.

Šie nutarimai jaunimui yra labai svarbūs. Yra ir daugiau kas nutarta jaunimui, bet jų neminėsiu, nes jie mums Brazilijoje netinka.

Nutarimai liečiantys Pietų Amerikos reikalus:

Seimas patenkino eilę Brazilijos ir ki-

tų Pietų Amerikos kraštų pasiūlymų ir pageidavimų. Aš siūliau įsteigti prie PLB valdybos Švietimo Komisiją, kuri specialiai rūpintųsi Pietų Amerikos švietimo reikalais. Siūlymas buvo priimtas, bet Nutarimų Komisija jį pakeitė, apkarpė ir vietoj komisijos, nutarimuose šis reikalas skamba taip: — "Seimas ragina PLB valdybą įpareigoti savo švietimo komisijos narį specialiai rūpintis Pietų Amerikos lietuvių švietimo reikalais ir artimiausiu laiku pasiųsti į Pietų Ameriką bent vieną mokytoją ar švietimo organizatorių dirbti ilgesnį laiką".

Man tas pakeitimas pasirodo labai keistas, nes negaliu suprasti, kaip vienas asmuo galės darbuotis visuose Pietų Amerikos kraštuose.

Bet kiti mūsų trijų Pietų Amerikos kraštų pageidavimai buvo priimti. Nutarimuose randame, Kultūrinės Paramos Pietų Amerikos lietuviams, šiuos PLB-nės įsipareigojimus:

Tęsti kultūrinę paramą Pietų Amerikos Lietuvių Bendruomenėms sekančiose srityse:

a) siųsti muzikinius vienetus, solistus ir rašytojus koncertuoti į Pietų Amerikos lietuvių kolonijas;

b) Padėti Pietų Amerikos Lietuvių Bendruomenėms gilinti ir gyvinti vietinę kultūrinę veiklą, pasiunčiant lietuvių kalbos mokytojų, tautinių šokių vadovų, chorvedžių ir jaunimo darbuotojų kelių mėnesių darbui tarp vietinių lietuvių.

c) organizuoti Pietų Amerikos lietuvių saviveiklos kolektyvų bei atskirų

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

menininkų išvykas į Ameriką ir Kanadą;

d) sudaryti sąlygas geriausiems Pietų Amerikos dailininkams suruošti savo parodas Amerikoje ir Kanadoje;

e) kviesti Pietų Amerikos lietuvius kiekviename krašte įsteigti kultūrinę komisiją, kuri rūpintųsi kultūriniais reikalais ir palaikytų ryšius su kitų kraštų komisijomis;

f) išrinkti vieno krašto kultūros komisiją, kuri koordinuotų visų Pietų Amerikos kraštų lietuvių kultūrinę veiklą bei paramą ir taip palengvintų kultūrinių ryšių palaikymą;

g) paskirti asmenį, kultūros ir švietimo reikalams, kuris palaikytų ryšį su Pietų Amerika.

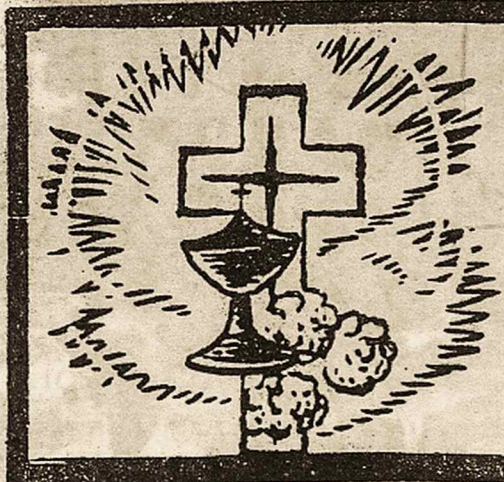
PLB Spaudos Komiteto, liečiančio Pietų Ameriką, dar yra nutarta:

a) Su laikraščių leidėjais, knygų leidyklomis bei Lietuvių Fondo tarnais, ieškoti galimybių už dyką ar stambiomis nuolaidomis parūpinti pagrindinius kultūros žurnalus, laikraščius ir knygas lietuviams, gyvenantiems "brangaus dolerio" kraštuose, pvz. Argentinoje, Brazilijoje, Urugvajū.

b) organizuoti medžiaginę ir intelektualinę paramą mažesnių Bendruomenių spaudai.

Kaip matome, Pietų Amerikos atstovų pasiūlymai ir pageidavimai buvo priimti ir, jei bus išpildyti, be abejo turėsime iš PLB-nės didelę kultūrinę paramą. Man pasirodo, kad mūsų dalyvavimas Seime buvo naudingas mūsų kolonijai. Seimas suprato mūsų sunkumus, mūsų silpnėjančią lietuvišką veiklą, mūsų jaunimo didelį nutautėjimą ir priėmė daugumą mūsų pasiūlymų ir pageidavimų. Bet neužteks PLB-nės valdybos teikti šią kultūrinę paramą Pietų Amerikos lietuviams. Priklausys nuo mūsų pačių, ar sugebėsime ja pasinaudoti. Reikėtų, kad kiekvienas lietuvis, kiekviena lietuviška organizacija, prisidėtų daugiau prie lietuviško veikimo. Brazilijos Lietuvių Bendruomenė stengėsi šį reikalą ryškinti, priminti mūsų tautiečiams jų tautišką pareigą glaustis prie Bendruomenės, jai padėti finansiniais ir moraliskai, dalyvauti jos veikloje, ir, kai ateina jos rinkimai, neatsisakyti dalyvauti tarybos ir valdybos sąrašuose. Tik vienin gumas išlaikys lietuviybę šiame krašte. Nesvarbu, kad jau priklausome vienai ar kitai organizacijai, bet visi turėtume būti Lietuvių Brazilijos Bendruomenės efektyvūs nariai.

Seimas įpareigojo visus atstovus, grį-

LIETUVIŲ FONDAS – LIETUVYBĖS STIPRINTOJAS

Daugiau kaip prieš 20 metų JAV Lietuvių Fondo pradininkų svajonė buvo kaip nors sutelkti vieną milijoną dolerių pagrindinio kapitalo ir iš nuošimčių šelpti lietuvišką išėivijos švietimo ir kitą veiklą, o neliečiamą milijoną skirti laisvę atgavusiai Lietuvai. Buvo net siūlymų jį pavadinti milijoniniu fondu. Bet ryžtingųjų sumanytojų viltis pralenkė nustebinanti realybė. Praėjusiais metais LF, švęsdamas dvidešimtmetį, jau buvo peržengęs 2.000.000. Fondo darbo pradžia buvo entuziastiška, bet kaip žmonėse, taip ir "opozicinėje" spaudoje kursavo kritiškos ir pesimistiškos versijos. Pirmąjį milijoną sutelkus (užtruko net 13 metų), Fondas žmonėse prigijo, kaip būtinybė, kaip lietuviško gyvastingumo išlaikytojas. Jeigu pirmojo milijono sutelkimas užtruko 13 metų, tai antrasis milijonas ribą peržengė per 6 metus. Trečią milijoną Fondo vadovybė ryžtasi sutelkti per trumpesnį laiką.

Lietuvių Fondo augimą didina pomirtiniais testamentais palikimų užrašymai. Pvz., 1982 m. LF iš testamentinių palikimų gavo daugiau kaip 115,000 dol., o per 1983 m. pirmus 3 mėnesius – 120,000 dol.

LF dabar iš viso turi 2,378.000

žvius į savo kraštus, perduoti savo patyrimus ir informuoti mūsų visuomenę apie Seimo nutarimus. Mūsų visų pareiga yra rūpintis šeštadienine lietuviška mokykla, kovoti su jaunimo nutautėjimu, visur ir visuomet būti lietuviais ir kiekviena proga remti Lietuvos išlaisvinimo darbus. Priklausome nuo kiekvieno lietuvi. Jei lauksime, kad kiti už mus dirbtų ir veiktų, greitai bus lietuviybė palaidota. Jei norime lietuviybę išlaikyti mūsų gyvenamam krašte, mūsų šeimoje, dar laikas. Kartojant Vinco Kudirkos, mūsų Himno autoriaus, žodžius, paimkim arklą, knygą, lyrą ir eikim Lietuvos keliu.

ČESLOVUI JAKIŪNUI

mirus, jo žmonai sąjungietei Marijai, seseriai Lydijai ir svainiui Stasiui Vancevičiams ir visoms giminėms ir artimiesiems liūdesio valandpėje, reiškia nuoširdžią užuojautą.

Lietuvių Sąjungos-Aliança
VALDYBA

dol. sutelkto pagrindinio kapitalo. 1982m. iš pelnytų palūkanų bei dividendų lietuviškai veiklai paskyrė 140,000 dol., o per visą dvidešimtmetį – daugiau kaip milijoną dolerių. Lietuviškai veiklai stiprinti LF pelną skirsto taip: 30% švietimui, 30% įvairiai kultūrinei veiklai, 25% specialioms reikalingoms ir 15% stipendijoms. Prašymų įvairiems lietuviškiems reikalams buvo gauta net ketvirčiui milijono dolerių, kuriems patenkinti dar tu nuošimčių nepakanka. Š.m. balandžio 9 LF valdybos pirm. V. Naudžius suvažiavime dalyvavusiem R. Kasiuliui, R. Vitui, A. Tuskeniui ir R. Žemaitaičiui įteikė stipendijas. Pelną paskirstymo komisijoj po lygiai dalyvauja Lietuvių fondo ir JAV Lietuvių Bendruomenės atstovai. Komisijai pirmininkauja dr. Kazys Ambrozaitis.

Prie LF veikia įsteigtas Federalinis kredito kooperatyvas. Illinois valstijos LF nariai gali čia taupyti ir gauti paskolas lengvesnėmis sąlygomis negu kitur. Kooperatyvas turi tokius pat draudimus, kaip ir kitos pinigų taupymo bendrovės. Neseniai įvykusiame susitikime su spaudos žmonėmis dr. Razma ir adv. Žumbakis pareiškė, jog Kredito kooperatyvas santaupų pelną numato skirti išimtinai tik lietuviškiems reikalams. O seniau įsikūrusio ir lietuvių vadovaujamos bendrovės, paprašytos, dažniausiai šiam reikalui išrašo tik "plonytį" čekutį. Kooperatyvo kapitalas yra jau peršokęs pusketvirto milijono dolerių ribą ir dėl žmonių pasitikėjimo auga. Kooperatyvo įsteigimu rūpinosi adv. Žumbakis, o jo pirmininkas yra LF pradininkas dr. Razma.

1983 m. balandžio 9 įvykusiame metiniame suvažiavime dalyvavo 119 narių su 4870 balsų, buvo paskelbta ši nauja LF valdyba: pirm. V. Naudžius, K. Barzdukas, R. Juškienė, A. Juodvalkis, E. Modestas, M. Remienė ir J. Vaznelis.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

A+ A

IGNUI DUBAUSKUI

mirus, Dubauskų šeimai gilia
užuojautą reiškia

Kazimieras Bacevičius

Vieton išeinančių j tarybą išrinktas trečdalis naujų narių: St. Baras, K. Dočkus, A. Juodvalkis, V. Kamantas, F. Kaunas ir M. Lenkauskienė. Kontrolės komisijon – V. Kleiza, J. Rimkevičius ir A. Santaras. Lietuvių dailiojo meno institutui vadovauja dr G. Balukas, o Pelnio paskirstymo komisijai – dr. K. Ambrozaitis.

Lietuvių Fondas per gerą dvidešimtmetį išaugo į stipriausią lietuviškos veiklos rėmėją. Per kiek laiko sulauksime ir antrojo rėmėjo – Federalinio kredito kooperatyvo?

Juozas Šlajus

**NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMĄ
VILA ZELINOJE RENGIA ŠV.
JUOZAPO BENDRUOMENĖ.
VISI KVIEČIAMI DALYVAUTI.**

FACULDADE DE ARTES GANHA CULTURA LITUANA

Nos dias 19 e 20 de novembro, o grupo de danças lituanas Rūtėlė participou de um evento cultural na faculdade Sta. Marcelina, no qual participaram várias escolas de 2º grau de toda a grande São Paulo.

Além das danças folclóricas foram apresentados os trabalhos manuais através das juostas, trajes, músicas e margučiais (ovos).

A diretoria e os professores da faculdade ficaram impressionados com a garra, a animação e a união do grupo, demonstrando um grande respeito mútuo.

Neste evento, houve um concurso cultural abrangendo todo tipo de arte onde a Rūtėlė conseguiu o 1º prêmio na categoria de danças. Com essa colocação, a coordenadora, Márcia Pavilionis ganhou uma bolsa de estudos na faculdade.

Graças a divulgação da profa. Julia Tyla, o grupo de danças Rūtėlė mostrou que a Lituânia existe e está resistindo continuamente ao domínio soviético.

Com isto foi demonstrado que, através do trabalho, os lituanos formam um povo perseverante, otimista, alegre mantendo vivas suas tradições.

Nossos sinceros agradecimentos ao grupo Rūtėlė e à profa. Julia Tyla.

MUSEU DO PRESÉPIO

No dia 4 de dezembro, o coral da juventude lituana Volungė, realizou uma bonita apresentação no museu do presépio no Parque Ibirapuera, transmitindo a nossa cultura através das belas músicas, inclusive com músicas natalinas.

Nossos sinceros agradecimentos a esses jovens, pois eles merecem.

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus
RESTORANAS VITUS
Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espírito Santo, 118 Tel.441-6846
SÃO CAETANO DO SUL

ELEIÇÕES P/DIRETORIA DA BLJS MANDATO 1983/1987

Convidamos os jovens lituanos interessados a dar continuidade nos trabalhos da BLJS a formar chapas para concorrer às eleições que serão realizadas no dia 10 de dezembro próximo na Ramovė. As chapas concorrentes deverão ter cinco membros os quais deverão preencher os seguintes cargos: Presidente, Vice-Presidente, Secretário, Tesoureiro e Membro da Diretoria.

As inscrições poderão ser feitas com quaisquer dos membros da atual diretoria até o dia 8 de dezembro próximo:

Aleks, Fone: 275-2619

Roberto/Douglas, Fone: 273-3224

Elizabete – Fone: 266-3695

Nilza – Fone: 274-9924.

Aleks. Valavičius

BLJS – Pirmininkas

CHAPA BITES

Quem somos? Somos um grupo de jovens descendentes de lituanos, atuantes na Comunidade Lituana, e resolvemos formar uma chapa para concorrer à diretoria da Aliança da Juventude Lituano-Brasileira, a ser eleita no próximo dia 10 de dezembro/83.

Somos jovens que atuamos na Comunidade lituana porque honramos nossa origem, porque acreditamos que conservando nossa cultura e lutando em prol de um país subjogado, um dia ele volte a ser livre. Acreditamos que, por insignificantes que pareçamos, somos uma força atuante.

Por isso nosso lema é UNIÃO PARA FORTALECER. Somente com a união, principalmente dos jovens, que representam o futuro, é que conseguiremos manter vivas nossas raízes, nossas tradições. Assim, preservando a cultura de nossos pais, avós e bisavós, manteremos viva a Lituânia livre de nossos ascendentes. Unindo forças, poderemos apoiar os lituanos que se encontram no cativeiro.

Sabemos que para uma maior união é necessário haver liberdade e troca de idéias. Portanto, caso sejamos eleitos, faremos debates e reuniões abertas procurando principalmente divulgar nossas atividades, não apenas como diretoria da comunidade jovem, mas também as atividades dos diversos grupos.

Pretendemos também encontrar descendentes de lituanos que não participem de nossa comunidade, e que poderiam participar.

Acreditamos que assim poderemos dar o primeiro passo para uma nova fase de desenvolvimento da Comunidade Lituano-Brasileira, tendo em vista no futuro próximo o desenvolver de contatos mais estreitos com as comunidades de outros países, conforme proposto no último Congresso Mundial da Juventude Lituana.

Pretendemos fazer um trabalho inicial de embasamento para conscientizar os jovens da importância do lituanismo, descobrindo a herança que cada um traz consigo.

Os integrantes da chapa são:

ELIZABETE VAZGAUSKAITĖ – presidente
Coralista e atual Presidente do Coral Volungė, Tesoureira da Aliança da Juventude Lituano-Brasileira (1979-1983), participante do IV. Congresso Mundial da Juventude Lituana (1979) e representante da Comunidade Jovem Lituano-Brasileira como Atstovė no

V Congresso Mundial da Juventude Lituana (1983).

DOUGLAS SALDYS – Vice-Presidente

Escoteiro, participou do Grupo de Danças Rūtėlė e do Coral Volungė. Participa do Grupo Ateitininkai e é atual Membro da Diretoria da Aliança da Juventude Lituano-Brasileira.

ADILSON AODJUNAS – Tesoureiro

Coralista do Coral Volungė

ESTANISLAU ŽŪTAUTAS - Secretário

Coralista do Coral Volungė e participante do Grupo Ateitininkai.

IRENA MARTINAITYTĖ – Membro da Diretoria

Participou do Grupo Žilvitis, do Coral Volungė e dirigiu o Grupo Rūtėlė. Atualmente participa do Grupo de Danças Nemunas. Representante da Comunidade Jovem Lituano-Brasileira como Atstovė no V. Congresso Mundial da Juventude Lituana (1983).

Contamos com seu voto.

Data da eleição: 10 de Dezembro de 1983

Local: Vila Zelina, na Ramovė

Horário: das 10:00 às 17:00 horas

CHAPA SUSIVIENIJIMAS

Apresentamos à colônia lituana, em especial para a juventude, um grupo de jovens descendentes, participantes dentro das atividades atuantes, cuja intenção é a de trabalhar pela conservação da cultura e costumes lituanos; manter uma estreita ligação com todos os jovens lituanos do mundo inteiro com o objetivo de fortalecer o espírito de patriotismo fora da pátria-mãe.

Para a formação dessa chapa, reuniram-se de toda a acolônia, elementos representantes de todas as atividades culturais e folclóricas para proporcionar à toda a juventude um melhor entrosamento e união.

Para que isso se torne possível convocamos todos os jovens a comparecerem no dia 10 de dezembro na Ramovė para as eleições.

Pres: Flávio Bacevičius

Vice-pres. Marcelo Šapolas (Chapola)

Secretária: Márcia Pavilionis

Tesoureiro: Jorge Prokopas

Membro: Silvia Bendoraitis Machado

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Motiejus SEJŪNAS	Cr.5.000,00
Antonina SVDLKINIENĖ	Cr.10.000,00
Veronika BUČIENĖ	Cr.10.000,00

MŪSŲ ŽINIOS

PRANEŠIMAS CHORISTAMS

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės choristų susirinkimas šaukiamas gruodžio (Dezembro) 13 d., 20 val. Prel. P. Ragažinsko bute, Vila Zelinoje.

Choras įsteigtas 13 d. gruodžio 1936 metais.

KULINARIJOS KURSAS

Šio mėnesio 14 d., 14,30 val. ruodas Roseiras, 411, V. Belojo, bus mokoma kaip gaminamas krupnikas. Todėl, kas domisi, yra kviečiami dalyvauti – išmokti ir... paragauti.

Prieš Kalėdas, gruodžio 21 d., 14,30 val. šv. Kazimiero p-jos salėje bus taip pat mokoma kaip paruošti keli Kūčių patiekalai ir pateikiami keli valgių receptai.

SVEIKINA LIETUVIUS

Poetas Wilson de Oliveira Jasa, Presidente do Movimento Poético em São Paulo, siunčia kalėdinius sveikinimus lietuviams ir jų ainiams – Aos Lituanos e seus descendentes. Ir pabrėžia, kad "tik meilės jėga yra pajėgi kovoti ir nugalėti pasauly pasklidusį blogį".

V. FORMOZOS ĮKŪRIMO ŠVENTĖ

"Mūsų Lietuvos" kronikoje apie V. Formozos įkūrimo šventę ir jos draugų – "Amigos do Bairro" 30 metų įsteigimo paminėjimo, buvo pakviesti ir dalyvavo Lietuvių Sąjungos-Aliança Valdybos nariai ir patarėjai, su garbės ir valdybos Pirmininkais priešaky, dėl neapsižiūrėjimo, kronikoje nebuvo paminėtos dalyvių – Kazimiero Ambrozevičiaus ir Marytės Bumblienės – pavardės. Už šį nemalonų įvykį, Kronikos korespondentas atsiprašo.

LIETUVIŲ

SĄJUNGOS-ALIANÇA

IR

Nemunas Ansamblis

R U O Š I A

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMĄ

Pradžia 22 valandą, gruodžio 31 dieną,

Užsakymai telefonais 914-7769 ir 274-5116

Rua Lituania, 67 - Mooca

ŠALPOS RATELIS

Šiuo laikotarpiu (iki 1983.XI.30) prie ŠALPOS RATELIO prisidėjo savo įnašu:

N.N. (už 3 mėnesius)	Cr. 15.000,00
Dz.Saulytis (mėnesinė)	Cr. 500,00
Lietuvių Sąjunga-Aliança (mėn.)	Cr. 20.000,00
N.N. (vienkartinė)	Cr. 30.000,00
Jonas Jakatanvisky (mėn.)	Cr. 3.500,00

Lai Viešpats gausiai jiems atlygina.

GRETOS RETĖJA

Štai, "Mūsų Lietuvos" 45-tame numeryje randu žinią iš Rio de Janeiro, kad Lapkričio mėn. 8 dieną buvo palaidotas, kūrėjas-savanoris Ignas Dubauskas.

Skaudi ši žinia giminėms, draugams ir pažįstamiems, nes Ignas buvo tikra prasme lietuvis su lietuviška širdimi ir

su lietuviško vaišingumo tradicija. Visi lietuviai rasdavo malonų prieglobstį, kaip Igno taip ir ponios Dubauskienės, simpatingų namų aplinkumoje.

Man ypač yra skaudu girdėti, kad paskutiniai kariai-savanoriai apleidžia šį pasaulį. Ignas buvo mano ginklo draugas ir, be to, kartu vienas iš tų, kurie buvo pasiryžę 1918-1919 metais atstatyti Tėvynės Nepriklausomybę, nesigailėdami atiduoti net savo gyvybę už šį aukščiausią idealą.

Apgailim, kad jam nebeteko, dar kartą, pamatyti laisvą Tėvynę, kurią jis taip mylėjo.

Tegul būna jam lengva antrosios Tėvynės žemelė, prigludusi šį prakilnų Lietuvos Tėvynės Sūnų.

Kapit. J. Čiuvinskas

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

GRUODŽIO (DEZEMBRO) 11 D.

M I Š I O S už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

P I E T Ū S 12:30 val. Jaunimo Namuose

L O T E R I J A su originaliais tapytojų paveikslais

V I L A Z E L I N O J – J A U N I M O N A M U O S E

V I S I D A L Y V A U K I M E I R S A V O S P A U D A P A R E M K I M E